

Koidula Press

oktoober 2009

hind 5kr

Veerandi viimane päev on karjääripäev

Foto: Silver Reinart

Nagu varasematelgi aastatel, on ka sel õppeaastal esimese veerandi viimane päev kuulutatud karjääripäevaks. Et aga selleteemalisi üritusi jagus kogu nädalasse, on õige seda lausa karjäärinädalaks pidada.

Esmaspäeval, 19. oktoobril oli meie koolis Pärnu õppenõustamiskeskuse karjäärikonultant Terje Jürivete oma meeskonnaga ja andis loenguid kõikides abituriumiklassides ning üheksandates klassides. Teisipäeval jagas nõuandeid esindaja Pärnu töötukassast – seitsmenda tunni ajal kohtusid temaga kõik 12. klassid.

Reedel, 23. oktoobril korraldab 11.c klass 5. ja 6. klassidele orienteerumismängu Pärnu linnas – eesmärgiks on avastada kodulinna huvitavaid paiku ja looduslikku mitmekesisust. Paljud põhikooli klassid on planeerinud selleks päevaks ekskursioonid Pärnu linna asutustesse ja ettevõtetesse, näiteks külastatakse Pärnu haiglat ja Pärnu sadamat.

KP

Pool päeva keskerakondlase na

Lk 2-3

Tekkel ühendaks Koidula kooli

Lk 4

Hola, Estonia!

Lk 5

12. a ajas rebased hüppesse

Meeleolukas õpetajatepäev

Lk 6-7

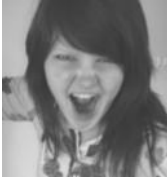
Avastamata maa

Lk 8-9

Nagu kaks tilka vett

Lk 10

Annika
Andresen

Mõtelge!

Kas oled kunagi mõelnud sellele, kuidas satub kommidesse moos? Või sellele, kui palju on sind keskkond, erinevad arvamused, demagoogia või propaganda mõjutanud?

Kommidest niipalju, et moos tõmmatakse ribadena plaadile. Plaat lükatakse sügavkülma. Kui ribad on külmunud, siis lõigatakse neile vint peale. Üks ots tehakse teravaks ja kruvitakse kommid üksteise järel moosivarda otsa. Spetsiaalse kommi-moosisaega saetakse kommid vahelt moosivarras läbi ja ongi kommid moosiga. Et moos kommiotstest näha ei oleks, värvitakse kommiotsad kommiga harmoneeruva spetsiaalse kommivärviga. Täpselt samasugusel varjatud kujul puuritakse massitoodanguna mittemõtlejate ajudesse tarkuse asemel moosi-manipuleeritakse lihtlabaselt nagu praegu töötutega, ahvatledes neid kõikisuguste utopiliste maiuspaladega: tasuta koolituste, töökohtade loomise ja muu säärasega. Mitte ainult poliitikas – vaadake, kui palju on mõjutanud sind ja sinu kaaslasti vendade Armanide või MaxFactori reklaamid.

Tahaksin südamele panna ka mitte-hääleõiguslikele ning apoliitilisematele inimestele, et mõtelge, mõtelge, mõtelge, sest kui ei tee seda teie ise, teeb seda hoopis keegi teine teie eest ja võib-olla teie vastu!

Liis Jürimäe

24. septembril leidis Toompeal aset Keskerakonna meeleavaldus. Ja nagu me kõik teame, käib meie koolis väga aktiivseid ja uudishimulike inimesi. Kaks neist on näiteks Isamaa ja Res Publica Liidu noored Dagmar Jaup (12.a) ning Kadi Kaljula (12.c).

Saime ühel tormisel esmaspäeva õhtul Piccadilly kohvikus kokku ning eelmainitud kelmikad tüdrukud rääkisid mulle oma äärmiselt põnevast seiklusest Tallinna. Asja muudab eriti põnevaks see, et nad läksid sinna Keskerakonna bussiga.

Tasuta pealinna reklaamis osalema!

Lillasse riietunud Dagmar alustas entusiastlikult: „Toimus noorte klubiõhtu, kus meie esimees Veiko Lukmann rääkis, et Toompeal on tulemas Keskerakonna meeleavaldus, kuhu ka Tallinna noored lähevad ning teevad selleks puhuks isegi plakatid ja loosungid. Meie siis Kadiga mõtlesime, et

oh, jumalast püss, tuleb minna! Lisaks nägime eelneval päeval ka Pärnu Postimehes kuulutust, mis kutsus kõiki Pärnu elanikke Keskerakonna bussi peale, et üheskoos minna maha tegema Laari ja Ansipi valitsust. Mõtlesimegi siis, et tasuta buss Tallinnasse - loomulikult me peame sellisest võimalusest kinni haarama ja minema. Kohe vilksatas peas ka mõte, et tuleb teha loosungid juba tuntuks saanud kirjaga „Vali Dima“.

„Meil tekkisid ka väikesed probleemid, nimelt oli vaja registreerida, aga kuna kuulume teise erakonda, siis läksime valenimede all. Helistasime numbrile, mille kaudu pidime saama oma nimed kirja. See telefonikõne oli väga emotsionaalne, kuna kõne võttis vastu äärmiselt kurja häälega tädi, kes ehmatas mind kohe ära. Meil vedas, sest alles oli jäänud kaks viimast kohta - täpselt meile,“ rääkis Dagmar rahulolevalt. „Loomulikult sooviti teada meie nimesid ja telefoninumbreid. Niisiis pidime ennast registreerima valenimede all, sest vaevalt meid oleks bussi lastud, kui oleks

teatud, et me kuulume IRL-i.

Pension jälle postiga koju!

Dagmar jätkas: „Hommikul, kui kokku saime, tegime plaani. Algselt luurasime, kas küsitakse nimesid ja dokumenti, õnneks mitte. Meil oli ka väga hästi läbi mõeldud maskeering. Minul oli äärmiselt kole müts ja prillid,“ rääkis Dagmar läbi naeru. „Ning minul suur kott ja sall,“ lausus Kadi Dagmariga kaasa naerdes vahele. „Kui bussi saime, vajusime tagaistmesse väga sügavale ning hoidisime madalat profiili. 99% bussis olevatest inimestest olid pensionärid,“ lisas Dagmar.

„Kui buss oli vaevu kohalt liikuma hakanud, saadeti ringi käima õunakott. Meie muidugi pakutud puuvilju ei võtnud ning sellepeale öeldi meile: „Tüdrukud, te veel kahetsete!“ Olime äärmiselt vaikselt, et meid bussist välja ei visataks.

„Ja siis läks lahti: see sama kuri tädi, kes telefonile vastas, kui registreeruda tahtsime, võttis mikrofoni ja hakkas vatrama: „Me sõidame Keskerakonda kaitsma Laari ja Ansipi

Üks küsimus direktorile

Miks kandideerisite just Reformierakonna ridades?

Foto: erakogu

Reformierakonna platvorm meeldib mulle kõige rohkem just sellepärast, et see on kõige realistlikum. Ma olen nende valimisliidus alati olnud ja ma ei ole mingi hüpiknukk, et kargan kogu aeg ühes erakonnast teise, sinna, kuhu kasulikum või soodsam on. Ma ei ole iialgi neid keskparteisid pooldanud, kuna mulle on õpetatud maast-madalast käitumiskultuuri: kui tahad ennast upitada või kiita, ei tohi seda kunagi teha teise inimese arvel. Minu arvates jääb reformierakonna esinemine intelligentsetesse piiridesse.

keskerakondlasena

Foto: erakogu

Dagmar Jaup ja Kadi Kaljula polnud sugugi ainukesed IRL-i kuuluvad protestijad.

tegevusetuse vastu; riik on võtnud teie pensione vähemaks ning raha ei tooda pensipäeval enam koju. Ükspäev nägin üht vanemat meest, kes käis ümber automaadi ja ütles: „Mul on täna pensipäev, anna raha!“ mina muidugi hea keskerakondlasena läksin sellele papile appi, aga mõelge, teised oleksid kindlasti selle onu raha ära varastanud. Keskerakond peab taastama posti koju toomise!“

Jagame õhupalle ja laenamine vilesid!

Järgmine teema, millel tädi kõneles, puudutas „piimaäri“, nimelt ütles ta: „Riik müüb eesti firmad ja lehmad maha. Ega lätlane loll ei ole, vaatab, et eestlastel enam lehma pole, piima ei toodeta, tõstavad piima hinda!“

Edasi esitati küsimus: „Kas Pärnu ei ole mitte

ilus?“ ning küsimusele järgnes kohe ka vastus: „See kõik on tänu Keskerakonnale. Et Pärnu ilu säilitada, tuleb neid ka valida!“ Järgmise väite peale oskas Dagmar vaid meie peaministrit Andrus Ansipit tsiteerida - „Tule taevast appi!“, nimelt väideti targalt, et Pärnus ei ole raha otsas, seda tuleb õigesti paigutada ning see raha, mis on „kuhugi“ kadunud, on riik ära võtnud.

Huvitav seik oli tüdrukute jaoks see, kui hakati seletama, mis teha, kui kohale jõutakse.

Alustuseks tutvustati, mis saab peale meeleavaldust. Nimelt oli kõigile ette nähtud Tallinna ringreis ning ekskursioon Keskerakonna „büroosse“.

See sama kuri tädi alustas: „Bussist tuleb hästi kiiresti väljuda. Kui olete

maha läinud, antakse teile õhupallid ja pidage meeles: õhupallid võib alles siis lahti lasta, kui kästakse! Lisaks antakse teile veel viled ja vaadake, et te enne ei vilista, kui öeldakse, et on aeg Laari ja Ansipi väljavilistamiseks. Viled peab pärast tagasi andma!“

Kui õhupalli ja vile teema oli kõigile selgeks tehtud, öeldi veel, et buss väljub Pärnu poole tagasi Ohvitseride maja eest ning et kindlasti peaks minema Vabaduse väljakule, mis on tänu Edgarile niivõrd ilus-seda lihtsalt peab nägema!

Tasuta KUMU pilet KUMU tasuta pileti päeval!

„Kui me kohale jõudsime, jooksime bussist nii kiiresti välja kui saime. Edgar koos korraaitajatega juba ootas,“ kirjeldas Toompeale jõudmist Kadi.

Tüdrukud lausused kui

ühest suust: „Kuulsime ümberringi ainult venekeelset juttu!“

Edasi rääkis Kadi: „Otsisime „enda“ rahvast ehk siis IRLi noori. Me nägime neid läbi rahvamasside, aga kui läbi saime, olid nad juba kadunud - IRLi inimesed aeti minema.“

Kui reporterid Savisaarelt küsisid, miks aeti ära inimesed, kes olid loosungiga „Jüri Ratas Keskerakonna esimeheks,“ siis Edgar vastas: „Ilmselt oli tegemist IRLi või oravatega.“ Ja ega ta mööda ei pannudki, sellise loosungiga olid kohale tulnud IRLi noored.

Dagmar lausus mureliku häälega: „Valus oli kuulata, kuidas inimestele valetatakse. Osades piirkondades oli lubatud, et nad saavad tasuta KUMU ekskursiooni, kuid KUMU oli sel korral tasuta päev.“

Kadi lisas: „Kurb, et demokraatlikus Eestis peab kartma bussist maha tõstmist. Kommunismi tunne tuleb peale. See on tõsiselt imestama panev, et inimesed elavad infoblokis ega tea, mis tegelikult toimub.“

Kõik eelnev vaid Keskerakonnaga!

Dagmari poolt lõpetuseks öeldu on väga emotsionaalne: „Inimesed, võtke mõistus pähe! Pärnu noored lähevad ära, sest kultuur kaob. Kui Pärnusse (ja mujalegi Eestisse) jääb valitsema Keskerakond, siis veereb kõik kuristikust alla. Noored peaksid tundma, et nad tahaksid siia, kodulinna, tagasi tulla.“

Tüdrukud said hea kogemuse võrra rikkamaks. Ilmselt vajab mainimist fakt, et selle bussiga nad koju tagasi ei tulnud.

Mida arvab koolirahvas?

Annika Andresen

Küsisin vahetunnis koridoris koolirahva arvamust: Kas pooldate teklit ning mida arvate sellest konkreetsest näidisest?

Hanna (11.c): Mina kannaks seda kindlasti, kuna see on ÄGE!

Jakob (12.c): Mul täiesti ükskõik, kuna meie neid niikuinii, enne lõppu ei saa

Meribel (10.r): Mina olen kahe käega poolt, kuna see tekitab koolirahvas ühtse tunde. Selle eksemplari puhul meeldib mulle, see et siin on lahedad ja soliidid värvid.

Riho (10.a): Ma ei saaks seda pähe eriti panna, sest mul on teine müts juba! Aga kui jutt käib ainult aktustel kandmisest, siis arvan, et mu pidulike riietega sobiks see väga hästi

Rein Eglon (direktor): Asi on väga lihtsasti korraldatav, kutsume selle firma esindaja kooli, ta teeb meile täpse kavandi ja pakub välja hinna. Tekkel tuleks küll igäühel endal välja maksta, kuid eriti suurt väljaminekut see ei tähendaks. Suhtun koolimütsi väga positiivselt, kui minagi selle saaksin.

Tekkel ühendaks Koidula kooli

Helerin ja Merilin Randmaa

Meie koolil võiks olla ühtne sümbol, et oleksime äratuntavad 1. septembril ja teistel tähtsatel üritustel ning tähtpäevadel. Selleks võiks olla oma kooli müts.

Ajast aega on olnud Koidula koolis käimine au ja uhkus. Kandes teklit oleksid kõik meie õpilased äratuntavad - juba eemalt oleks näha, et nad käivad Pärnu Koidula

gümnaasiumis.

Müts on praktiline, väike ja vajalik, mis peamine - ühine. See erineb mitmeosalisest koolivormist, mis tapaks eneseväljenduse, isikupära ja individuaalsuse. Arvame, et Koidula kooli mütsi kannaksid õpilased uhkusega.

Koridoriküsitlusel selgus, et õpilastele meeldiks, kui tervel kooliperel oleks midagi ühist ning koolimüts jääks ka mälestuseks kooliaastatest. Pärnus on juba paljudel koolidel olemas nende kooli sümbol ning miks ei võiks see siis ka K o i d u l a Gümnaasiumil olla?

Küsisime paljudelt õpilastelt, mis nad sellest arvavad ja nad suhtusid mütsi-ideesse väga positiivselt.

Huvijuht Aira Peterson ütles, et meie kooli värvid on kollane ja sinine ning sellepärast võikski koolimüts olla kollast või sinist värvi. Mütsi küljele tuleks Koidula logo. Müts võiks olla tumedat tooni - see oleks soliidne. Oma kavandit tehes panime mütsile kollase kirja, logo ja triibu, sest see paistab hästi välja. Mütsi kuju on valitud selle järgi, et see oleks sobiv nii poistele kui ka tüdrukutele.

Sellise koolimütsi kavandi tegid Helerin ja Merilin. Mida arvad sina?

Hola, Estonia!

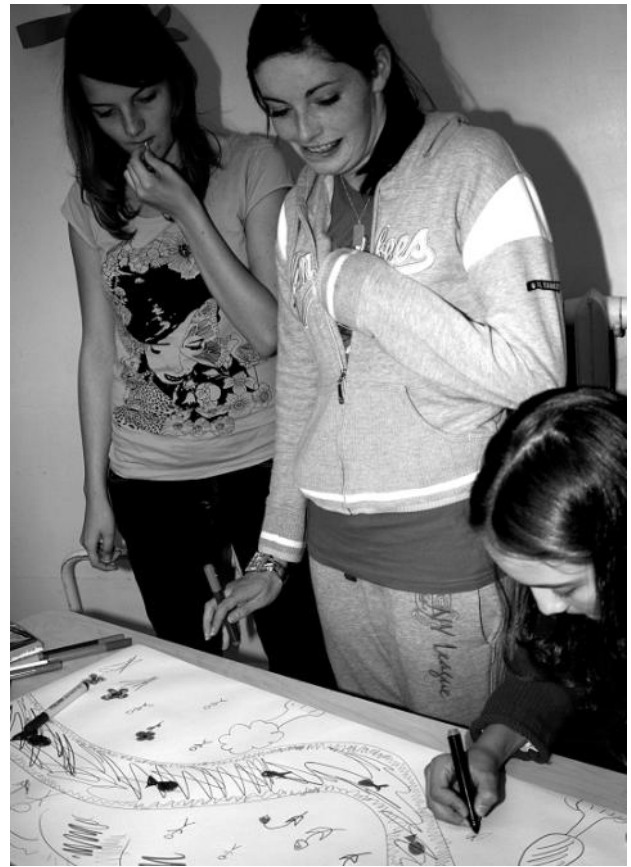
Greten Berendson

17.-21. septembril kestis Pärnu Koidula gümnaasiumi ja Kehtna põhikooli poolt korraldatud rahvusvaheline kohtumine Comeniuse projekti „Life in Harmony with Nature“ raames. Osalejad olid Inglismaalt, Saksamaalt, Türgist, Iirimaaalt ja Hispaaniast.

Välismaalased saabusid kolmapäeval, 6. septembril kell 21.00 Pärnu Koidula gümnaasiumi parklasse, kus neid ootasid nende võõrustajad. Mina pakkusin öömaja ühele toredale 14-aastasele hispaanlannale. Läks natuke aega, kui Kaja Tammetalu juba hüüdis minu nime, läksin siis ruttu ja kohtusin lühikest kasvu neiuga, kes mulle naeratas ja oma nime mulle tutvustas – Tania Garcia. Võtsime emaga bussist ta kohvid ja viisime autosse. Tüdrukü kohver oli suur

ja väga raske, kuigi siinoleku aeg oli lühike. Koduteel rääkis neiu väga vähe. Minu juurde jõudes pakkusin talle süüa ja ma ei imestanudki, kui Tania küsis, kas ta saaks saia sulatatud juustuga ja kõrvale soovis apelsinimahla.

Hommikul pidid külalised olema 9.00 koolis, jõudsimme Taniaga väga vara ja otsustasime võtta osa minu esimesest matemaatika tunnist. Tunni lõppedes kogunesime fuajeesse ja siis tutvustati külalistele meie koolimaja. Järgmiseks suunduti aulasse, kus iga riik pidi oma ettevõtetud projektidest rääkima ning sellest, mis tehtu käigus õpiti. Kui aulas lõpetati, mindi kolmandale korrusele kodunduse klassi, kus pakuti kohvi, teed, mahla, puuvilju. Peale sööki oli välismaalastele planeeritud mäng läbi kesklinna, mille käigus tutvustati neile Pärnut. Õhtul said külalised aega linna peal ringi vaadata ja kõikide võõrustajatega leppisime kokku, et läheme Steffani

Projektitöö pani külalised kaasa joonistama

pitsarestorani. Õhtu naelaks sai hispaanlannade draama restorani tualetis, kus ühel neil tuli koduigatsus ja vanematega telefonis karjudes ja nuttes rääkinuna keeldus

ta tualetist väljumast, veetes seal 20 minutit. Kõik teised olid muidugi väga mures, aga asi lõppes sellega, et üks hispaanlannadest läks oma ja mindi bussile, et sõita õpetajatega Tallinnasse, kust kõik hotellis sooviga kunagi veel Eestit ööbima.

Järgmise päeva hommikul sõideti Koidula gümnaasiumi eest Kurgjale ja Pärnu võõrustajad saatsid oma külalised ära. Kurgjal külastati C. R. Jakobsoni muuseumi. Vaadati üle ka Krantsi kõrts, kuhu õpetajad õhtusöögile jäid. Õpilased suundusid järgmistele võõrustajate juurde. Laupäeval tehti jalutusreisid kõik läbi Kehtna ja noored said vaba aja Raplas. Lõpupidu peeti Kehtna lähedal Tarsis, kus tantsiti, mängiti ja lauldi. Pühapäeval koguneti kell 8.00 Kehtna põhikooli ees ja mindi bussile, et sõita sooviga kunagi veel Eestit külastada lahkusid.

Külalised Evi Kiire klassi külastamas

Fotod: Silver Reinart

Meeleolukas õpetajatepäev

Meribel Sinikalda

Epp Andresen

Nii nagu teistes koolides, toimus ka Koidula gümnaasiumis iga-aastane õpetajate päev. Abiturientidest said õpetajad ja vastupidi.

Alustuseks saadeti seitsmeks võistkonnaks jagatud õpetajad kooli peale orienteeruma. Võistkondade nimed olid lihtsad ja leidlikud: Kes Siis Veel, Paula, Kurdid ja Pimedad, Seitse, MP4, Viis, Kiivid jt.

Läbiti erinevaid kontrollpunkte, kus pidi täitma ülesandeid, alates h ü p p e n ö ö r i g a hüppamisest kuni õhupalli lõhkemiseni pumpamisest. Kõik võistkonnad said oma ülesannetega tublisti hakkama. Võistlus oli kõigile jõukohane ja kõige rohkem oli vaja selle lõpetamiseks tahtejõudu. Konkurente peeti väga t u g e v a t e k s . Võitjavõistkonnale oli välja pandud reis soojale maale - seda siiski oma raha eest.

Õpetajad elustavad esimeses orienteerumismängu punktis - arsti juures - jänest. Järgmisesse punkti ei tohtinud keegi liikuda enne, kui oli täidetud ülesanne pumbata õhupall katki.

Kokkuvõttes oli ikkagi Traditsiooniliselt jagati kõige suurem võit hea ka sel aastal parima õpetaja tiitleid, mille koostöö ja palju nalja.

Peale võistlust oli õpetajatel võimalus jalga puhata ja tarkust koguda - algas perekonnaõpetuse tund, mis tekitas palju elevust. Räägiti pere loomisest ja õpetati kondoomi paigaldamist. Õ p i k u n i m e g a Cosmopolitan abil täideti ka test, mille abil kõik leidsid oma iseloomu tüübi.

Päev õnnestus ja suuremaid probleeme ei tekkinud. Nii õpilased kui ka õpetajad said kokkuvõttes oma ülesannetega kenasti hakkama, seega on õpetajate päeva meie kooli oodata ka järgmisel aastal.

Aasta õpetaja Tiiu Kukk

Fotod: Silver Reinart

Aasta õpetaja Aira Peterson

Aasta õpetaja Elmu Mägi

Aasta õpetaja Tiiu Tõnisson

Aasta õpetaja Tiiu Leibur

Kaheteistkümnes A ajas rebased hüppesse

Epp Andresen

6.—9. oktoobrini oli meie koolis rebaste nädal. Iga päev olid uued stiilid ja ülessanded 12.a klass pidi välja selgitama parimad pugejad.

Rebaste nädalal ehk 6.-9. oktoobrini pidasid omavahel suurt lahingut kõik kümnendikud. Kaheteistkümnes A korraldas 2. ja 3. vahetunni ajal rebastele võistlusi ja iga päev oli ette nähtud ka erinev riietumisstiil. Rebased

võimalikult palju rebaseid: võitis 10.a, kes punnitas viiekohalisse autosse 23 inimest. Kolmandal vahetunnil seoti riideketti, mis tõi nähtavale nii mõnegi k a n a n a h a ! Toitlustajateks oli sel päeval 10.a.

Kolmapäeval oli stiiliks “Maffia ja glamuur”. Korraldati 12.a-teemaline viktoriin ning võimlas söödi püksipiirkonnast võidu porgandit. “Jumalate” kõhutäie eest hoolitses 10.c.

10.a näidend “Ladina-Ameerika seep. Reklaamipaus, seep” üllatas ootamatu lõpuga.

Meribel 10. r-st laulis duetti kooli elektrik Endliga

töestasid veel oma kokakunstioskust, tehes 12.a-le erinevaid küpsetisi. Pärast vahetundidel võistu pingutamist tuli ennast tõestada nädala viimasel päeval, reedel, pannes välja kogu loome-võimekuse.

Kohe esimesel pugemise päeval olid kõik reinuvad erid “digimuutunud” Michel Jacksoniks või muuks staariks. Hommikul vara pandi klassi hümnid kõlama kui kukelaulud - ainult et pühendusega 12.a-le, teisel vahetunnil pidi iga klass mahutama Sander Tomsoni autosse

Kolmandal päeval oli k o g u k ü m n e s m a s k e e r u n u d tegelasteks Star Wars’ist. Tantsuringad pandi proovile kõigi klasside maskottidel: 10.a-st tuli Aeroobika Kunn, 10.c-st Barnie ja 10.r-st Rebane. Päeva jooksul tuli mängida kahe inimese jalgpalli, kus ühe vasak ja teise parem jalg teibiti kinni, osa võttis igast klassist 2 poissi ja 2 tüdrukut. Hiljem tuli teha 20-liikmeline õistkond, keerutada ümber posti

10 ringi ja joosta võilille siirupit ja keefiri—rohelise jooneni ja selle pidid rebased tagasi - vaatepilt oli väga kõver ning sööma! Kolmandal kukkumine oli kerge tulema. 10.r kattis 12. rebased heitma selili maha a-le aulasse uhke laua.

Viimasel päeval tuli ennast riietada kõögiviljadeks. Tehti kompotti ehk iga klass pidi tegema punkti ja jooksmas selles üle saali ringi ning laulma. Toitu tegid kõik! Isegi 12.a hoolitses, et rebastele jaguks sibulat, küüslauku, kalamaksaõli, mädarõigast, leiba ja

10.c imiteeris playback’is tondipüüdjad

Avastamata

Heleen Gustavson

Liikudes mööda oma harjumuspärasst trajektoori maapinnast kõrgemal, jääb kahe silma vahele üks huvitav piirkond meie koolimajas, nimelt keldrikorrus. Sinna on kogunenud eriline kontsentraat tegelastest, kellega tasub tutvust teha.

Autor tahab tänada kooli majandusjuhatajat Üllet, kes kõik ukсед talle avas.

Ujula

Eerich on kooli tehniklukksepp, kelle tööruumid asuvad akendega kooliesisele õuele. Tema juures on ka kooli päris oma pesumasin. Eerich on rahulik ja avatud, näidates hea meelega oma töövaldusi.

Eerichi „kirik”

„Sa pead tulema minu kirikut ka vaatama! Seal on murutraktorid ja auto,” kutsub ta mind kaasa. Kirikusse? Ma ei haara kohe tema mõtet. Hiljem selgub, et see on kooli garaaž, mille seinal ilutsevad Adam ja Eeva Hansagümnaasiumist.

„Jaa, jaa! Kõik lapsed, kes pahandust teevad, peavad siia tulema!” lisab mees.

maa

Endel

Elektrik Endel on mesise suuga härrasmees, kellelt tuleb rohkem komplimente kui üheltki poisilt, keda tean. „Sinusuguseid säravaid tüdrukuid on vähe.” Ei oska selle peale midagi öelda...

Elektriku ruum

Keldrikorrusel käib ühises kohvilauas koos väiksema või suurema koosseisuna veidi häbelik naispere.

Koristajate ruum

Kunagine lasketiiruum on nüüd „katkiste hingede maa”, kus on arvukalt „asukaid” ka teistest koolidest - peamiselt mööblit. Sealhulgas on meie juurde sattunud suur morn kummipaak, mis ootab kasutajaid...

Pärast röske niiskus- ja tsemendiseguse õhutsiooni läbimist mõjub kooli aedniku Silva „roheline kamber” lausa teraapiliselt.

Lasketiir

Aedniku ruum

Silva

Nagu kaks tilka vett

Greten Berendson

Meie suure koolimaja peal pole kindlasti kellelgi jäänud märkamata, et ringliiguvad kaks äravahetamiseni sarnast neitut. Koolipere vaatab neile pingsalt järele ja üritab vahet teha, kes on kes. Selleks, et uudishimu rahuldada, palusin tüdrukutel meie lehele intervjuu anda, ja palvele vastatigi nagu ühest suust: „Aga loomulikult!“

Esiteks, mis on teie nimed ja kus klassis käite?

„Oleme Helerin ja Merilin, käime 10.r-is.“

Te olete nii sarnased, kas keegi teil üldse vahet ka teeb?

Merilin: „Muidugi, perekond ja sõbrad.“

No kindlasti tahaksid nüüd õpetajad teada, kuidas teid eristada?

Neiud naeravad ja Helerin lausub: „Ei tahaks saladust avaldada, see on suur pluss, et identsed oleme.“ Merilin: „Jah, need, kes peavad teadma, ka teavad.“

Helerin: „Aga ükskord oli nii, et oli geograafia tund ja meid kutsuti jutustama, tavaliselt on ikka nii, et algul kutsutakse üks ja siis teine kohe järele. Siis oligi, et mina käisin ära ja pidi minema Merilin, aga Merilin ei tahtnud minna ja meil olid sellel päeval veel erinevad riided ka. Jõudsin siis meie pingi juurde ja

Merilin palus, et läheksin uuesti, ja nii ma siis läksingi teist korda veel jutustama.“

Merilin: „Meile teeb kõige rohkem nalja see, et üheksa aastat käisime ühes koolis, aga kehalise kasvatuse õpetaja hüüdis meile ikka „Randmaa, sinna ja Randmaa, püüa pall!“ Ta ei teinud meil kunagi vahet.“

Kuidas näeb välja teie garderoob, kas kogu riidekapi sisu on sarnane?

Tüdrukud vastavad koos: „Eiiiiiiii!“

Merilin: Näed, õnnestuski Greten ära petta! Tegelikult vastasin Helerini küsimustele hoopis mina!

Merilin jätkab: „Meil on palju asju erinevaid, nii värvide kui ka löike poolest, umbes veerand asjadest on ikka erinevad.“ Helerin: „Kui näiteks ema toob meile kaks pluusi erinevates värvitoonides, siis võib asi päris kurjaks minna.“

Kas tülitsete siis tihti?

Merilin: „Enam mitte, aga kui nooremad olime, siis

kaklesime lausa kätega.“ Helerin: „Vahel läksime täiesti tühja koha pealt tülli, näiteks kui üks meist enne klassi läks, siis teine tõmbas juustest.“ Merilin naerab ja lausub: „Võime teineteisele ikka väga närvidele käia, aga õnneks oleme nüüd suureks saanud ja suudame asju sõnadega lahendada.“

Meeldib teile, et olete identsed?

Mõtlevad pikalt, vaatavad teineteisele otsa ja Helerin vastab: „See on väga ära tüüdanud, et me kuuleme päevas vähemalt kümme

plussid ja miinused?

Helerin: „No miinuseks ongi see, et passitakse.“ Merilin: „Jah, igal pool peab koos olema, aga üks suur pluss on, et oma identsusega saame meid mitte tundvaid inimesi lollitada.“

Olete te tihti teineteist mänginud?

Merilin: „Sõbrannadega ei saa, aga endises koolis kasutasime enda sarnasust ära.“

Kas teie poistemaitse on sama?

Jällegi tuleb ühest suust vastus: „Ei!“ Merilin põhjendab: „Võime olla välimusest sarnased, aga see ei tähenda, et samamoodi mõtleme, meile meeldivad samad asjad, aga poistemaitse on täiesti erinev.“

Mis on teie tulevikuunistused ja -soovid?

Merilin: „Tahame minna Austraaliasse vahetusõpilasteks, oleme juba olnud Mehhikos, 2008 aasta suvel.“

Helerin: „Oleme õppinud hispaania keelt kaks aastat ja oleme sõitnud *paraceilingut*, meile meeldivad ekstreemsused.“

Merilin: „Jah, kunagi tahame ka tätoveeringud teha, erinevatesse kohtadesse ja erinevad pildid loomulikult.“

ei oska.

Mis on kaksikuks olemise

Kuu raamat:

Paavo Piik „Kokkuplahvatus“ Tegemist on Paavo Piigi kolmanda luulekoguga. Kahe eelmise luulekogu „Lakoonia“ ja „Kummuli linnade“ kõrval on see ühtlasem ja tugevam. Autor annab edasi oma huvi linnakeskkonna, tundeelu ja iseenda elu tunnetamise vastu. Piigi luule erineb oluliselt teiste noorte luuletajate loomingust, kuna ta väldib siiani meile teada-tuntud tüüpteemasid. Ainestikku on kerge lugeda ning veel rohkem sellest aru saada. Lugesdes tekib mõnus äratundmis- tunne, paigutades oma mõtted paralleelselt luuletaja omadega. Väljaannet on iseloomustatud kui reaalsuselaksu ehk loominguna, mis toob lugeja paratamatult maa peale tagasi.

Kuu näidend:

Andrus Kivirähki näidendi „Vombat“ peategelane on haruldane Austraalia kukkurloom - näidendi kontekstis justnagu suguvõsa või sündmus, millest üha vähem mäletatakse. Näidend räägib veidi nukrates toonides, kuid ka samas humoorikas võtmes perest, keda hakkavad kummitama minevikusündmused, mis on jäetud lahti rääkimata ning vajunud unustustesse. Näidendi küsimus tuleb esile momendil, kui see, milles elatakse, osutub valeks või väljamõeldiseks. Kas tekib soov välja selgitada tõde ja elada edasi pettumuses inimese suhtes, kes püüdis võib-olla kaitsta enda ja oma järglaste edaspidist elu, või lasta sellel võimalikul vael minna ilma selle tegelikku tõepõhja välja selgitamata?

Osades: Jaan Rekkor, Viire Valdma, Ita Ever, Uku Uusberg, Kaie Mihkelson, Tõnu Oja, Guido Kangur, Raido Pass.

Tallinna draamateater

Kuu film:

„Vääritud tõprad“ („Inglorious Basterds“) - Tegu on linateosega, mille raskele sisule on lisatud piisav kogus kergelt musta huumorit. On olemas hubaselt sünye olustik, mis tekitab põnevust. Paljud stseenid tekitavad närvikõdi, mida võimendavad nii filmis kasutatud värvid-toonid kui ka tegelaste alalhoidlikkus, mida varjatakse sarkastilise ning veidi iroonitseva huumori taha ja paneb ootama momenti, mil see kõik kaob ja paljastub nende tõeline pale. Märkimisväärne on veel filmi *soundtrack*, mis ka kõige traagilisema stseeni puhul tekitab soovi, et see ei lõppekski. Kui kellelegi pole meelepärased sõjafilmid, siis märgin ära, et ka sel juhul on positiivne elamus igatahes garanteeritud.

Kuu plaat:

Sinine - „Butterflies“ - Plaat on Sinise muusika looja, laulja ja pillimängija Mauno Meeesiti(26) esikplaat, mida liigitatakse žanriliselt *dark-pop*'i maailmasse, kuid albumilt leiab ka etnot, *metalit* ja *shoegaze*'i. Muusika on loomulik, puhas ja värskendav ning lugusid leiab vastavalt igale meeleolule, olgu siis rahulik õhtu või raju pidu. On lugusid, mis tekitavad nii kananahka oma helgete meloodiatega, kui ka ärevust ning energiat hoogsate ja raskemate lugude puhul. Plaat on saanud senini paljudelt positiivseid tähelepanuavaldusi. Kinnitan, et ka muusikavõhikud ei pea albumis pettuma.

Lehekülge toimetab Helen Naaber

Kas meie koolis õpib maailmameister?

Annika Andresen

Eesti juunioride kergejõustikuklubide karikavõistlustel esikoha võitnud Pärnu spordikoolis treenival Altiuse klubi noormehel Rain Kasel, kes õpib meie kooli 12.a klassis, on möödunud raske võistlusreis Belgiasse.

**Kui kaua oled tegele-
nud kergejõustikuga ning
mis on sinu tugevamad
küljed?**

Olen tegele-
nud kerge-
jõustikuga kuus aastat ning
seni on parimad tulemused
olnud üldiselt kaugus- ning
kolmikhüppes!

**Mida pead ise enda
suurimaks saavutuseks?**

Oi, mu parimad saavu-
tused.. Olin A-
vanuseklassis (kuni 18-
aastased - toim) neljakordne Balti meister-
kaks korda võitsin
kolmikus ja kaks korda
kauguses.

**Terve kool kihiseb siin,
et oled meil nüüd
maailmameister, räägi
kuidas lood tegelikult
on! Kus ja mis
võistlustel sa septembris
käisid?**

Tegemist oli Euroopa
juunioride karika-
võistlusega, mis toimus
Belgias. Kuna Eesti
eelmisel aastal osa ei
võtnud, siis olime langenud
C-liigasse. Konkurentsi
praktiliselt polnud ning võit
oli kerge tulema, osaleme
järgmisel aastal juba B-

liigas.

**Millega julged võrrelda
antud saavutust?**

Tooks hea meelega mõne
argielu näite, mis minu
jaoks sama tähtis oleks, aga
see on vist võimatu.
Üldiselt võin seda lugeda
enda üheks suuremaks
saavutuseks, võrrelda
annab vist ainult Balti
matšiga.

**Kui palju enne antud
võistlust vaeva nägid?**

Trenn on olnud alati viis
korda nädalas ja vähemalt
paar tundi. Tavaliselt
teeme kevaditi ja sügiseti
jõudu, nüüd enne Belgiasse
minekut timmisime kaks-
kolm kuud vormi ja
tehnikat. Nüüd on puhkus
tervelt kaks nädalat ning
pärast seda hakkab jälle
tugev jõutrenn talve-
hooajaks.

**Kas treening tasus siis
ära, kuidas sa ise
tehtuga rahule jäid ning
missugused on
emotsioonid?**

Treening tasus kindlasti
ära, mina osalesin kolmel
alal: kaugushüpe,
kolmikhüpe ning 4x100
meetri jooks, need panin
kõik kinni. Korraldus oleks
võinud parem olla, midu
on aga emotsioonid ülevad!

**Mille nimel järgmisena
vaeva nägema hakkad?**

Pärast kahenädalast
puhkust hakkam nägema
ränka-ränka vaeva selle
nimel, et järgmisel aastal
Kanas toimuva MM-i
norm täita. Ütleme nii, et
lootused on suured!

Türil toimunud Eesti juunioride kergejõustikuklubide karikavõistlusel saavutas Rain A-vanusegrupis esikoha kaugushüppes 7.08 meetriga. Isiklik rekord on tal aga 7.22 meetrit

Koidula Pressi toimetus

Peatoimetaja Annika Andresen (12.r); kujundaja Risto Randla (12.r); fotograafid: Silver Reinart (12.a), Sander Tomson (11.a); toimetajad: Merit Rahnik (12.r), Helen Naaber (12.b), Liis Jürimäe (12.c), Riho Kask (10.a), Heleen Gustavson (10.a), Epp Andresen (10.c), Greten Berendson (10.r), Merilin Randmaa (10.r), Helerin Randmaa (10.r), Meribel Sinikalda (10.r).

Vastutav väljaandja: Ille Rohtlaan

Ideed, informatsioon, vihjed, pretensioonid: meedia@koidulag.edu.ee

Õpetajate sõda

Õpetajate päeva eri

Ülle Sergejev
(Susanna Laaneväli)

Margit Toim
(Kristin Jantson)

	Märtsis 2008	Oktoobris 2009	Märtsis 2008	Oktoobris 2009
Mis seostub sõnaga „mesi“?	<i>Honey->bee->being is written with one e, I repeat: ONE „E“</i>	Mesikäpa šokolaad.	Magus elu.	Magus, meelas.
Kui teil oleks lehm, siis tema nimi oleks ?	Milky	Muska	Leeni	See lilla ... Milka!
Kuidas on kõige kergem sibulat hakkida?	Paluda seda teha abikaasal või lastel, mina hakkam ju muidu kohe nutma!	Silmad kinni.	Ikka noaga ja löikelaual.	Hoiad sibula juurepoolt peopesa poole või paned kraanivee jooksmas.
Kui palju on palju?	Kas siin peaks tooma selle juuksekarva näite? Seifis kolm korda rohkem kui peas! Tegelikult pole häid asju kunagi liiga	Palju	Õudselt suur kuhi!	Kui tunned, et rohkem ei jaksa, pole vaja.
Millal läheb maks üle kopsu?	Kukerpalli tehes.	Siis kui kops lubab üle maksa minna	Kui iga nädal jäävad ühel 5. klassi tüdrukul töövahendid koju.	Kui kops on allpool maksa.
Kui kaugel asub hea ja kurja piir?	Täpselt hea ja kurja vahel. Kuna mina blokeerin „hea“ tsentrumis, siis siit pole näha.	Nii kaugel, kui ise tahad.	Head on kannatlikud ja sallivad.	Eks ikka seal, kus hea kurjaks üle läheb.
Miks mahub häid lambaid ühte lauta rohkem, kui halbu?	On see teaduslikult testitud?	Sest halvad lambad on paksud.	Seitsme maa ja mere taga, aga tegelikult oleneb asjast ja asjaosaliste kannatlikkusest.	Kes seda teab, kes on head, kes mitte? Põhimõtteliselt võivad kõik halvad olla või vastupidi!
Milline on kõige ajuvabam eestikeelne sõna?	Šortsid.	Ajuvaba.	Kappõmblus.	Ei tule ühtegi hetkel.
Kes või mis on maailma kõige tegijam (geniaalsem) isik või leiutis?	Vihkan järjestamist. <i>It depends.</i> Ütlevad, et ratas, ehk tõesti?!	Serka (Ülle Sergejev-toim)	Arvuti ja internet.	Kalkulaator.

	5		7					8
		3		5	4		7	
2		9	3			5		4
		5	1		2	4		
3	4							7
		1	4	3		9		5
		2					5	6
	3		6		5	8		2
5	9			2	3			

	1		6		7			4
	4	2						
8	7		3			6		
	8			7			2	
			8	9	3			
	3			6			1	
		8			6		4	5
						1	7	
4			9		8		6	

Aeg käib masu asulas

Siim Erm

Naine vaid mõtleb – raha, kuld ja vääriskivid,
aga ta elab masu asulas.

Mees vaid mõtleb – võlad, naised ja
hasartmängud,

aga ta elab masu asulas.

Laps välja ütleb – pole kooli, pole aeda, tuleb
eemalt kaeda,

Sest nad elavad masu asulas

Mis asula see on, mida kiivalt karta?
Mis kaotab su töö või kärbib palka?

Aega veel on, aga ta irvitab näkku.

On ta küla kolhoos, linn või alev?

Ta on riik, kus on kõigile parem,

Aga aega enam pole, sest ta irvitas näkku.

Mida tähendab, e t aega enam
pole?

Alles nagu oli ja kõik oli tore.

Viis rikkamat riiki arvasid teisiti.

Millest see tuli, see kriis ja muu kole?

Äkki veel paraneb, loome töökohti kohe,

Aga ametlikult 15% töötuid arvab teisiti.

Me ootame aega, mis tuleks kuldsel tõllal,

Kuid seni elame masu asulas.

Maksame võlgu, et ei lõpetaks võllas,

enda aega siin masu asulas.

Täidame nõudeid, et oleks euro me kõrval,

uue ajal siin masu asulas.

Omalooming